

ikke er Haab om, at vort Vindringsforslag under Nr. 8 kan bringe den Udjevning tilveie, som vi havde haabet, skal jeg herved paa Udvalgets Flertals Vegne tage dette vort Forslag tilbage, idet vi dog forbeholde os at forandre vor Stilling, hvis Sagen igjen skal komme tilbage fra det andet Thing.

Formanden: Vindringsforslaget under Nr. 8 er saaledes taget tilbage. Jeg maa spørge, om Noget optager det (Ophold). Da dette ikke Tilfældet, er det saaledes bortfaldet. Den ærede Ordfører har fremdeles Ordet.

Ordføreren: Med Hensyn til, hvad det ærede Medlem for Middelfart (H. C. D. Müller) har fremført, da skal jeg ikke følge ham i de mange historiske Betragtninger, han gjorde gjældende, men kun tillade mig nærmere at belyse et Par enkelte Punkter, som det ærede Medlem især fremhævede som Noget, der skal have stor Vægt. Han sagde, at ved hans Forslag under Nr. 4 fulgte vi Kirkekommissionen, og ved hans Forslag under Nr. 5 fulgte vi Folkethinget. Ingen af disse Paaftande er rigtig. Ved Forslaget under Nr. 4 følge vi ikke Kirkekommissionen, thi den har ingeninde vedtaget et saadant Forslag; det har ikke engang været fremsat i Kirkekommissionen. Den ærede Minister har rigtignok gjentagne Gange henpeget paa, at min Sidemand (Termansen) tilligemed Biskop Kirkegaard har fremsat et saadant Forslag, men jeg har gjentagne Gange set efter i Beretningen om Kirkekommissionens Forhandlinger uden at kunne finde det, og jeg tror virkelig, at den ærede Minister vil ved at se efter finde, at dette Forslag om Flertallets Ret til at benytte Kirken ved en anden Præst end Sognets kom frem i Kirkekommissionen uden noget saadant Tillæg, som det, der her er bragt frem, at det blev vedtaget ved 2den Behandling uden et saadant Tillæg, med kun et Par Stemmers Flerhed, og at det kaldt igjen ved 3die Behandling, ligeledes med kun et Par Stemmers Flerhed. Det er Alt, hvad jeg har kunnet se af Kirkekommissionens Forhandlinger (Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg skal vise Dem Stedet.) Ja, naar jeg faar Stadfæstelse

derpaa, saa er det noget Andet. Baade jeg og min Sidemand have gennemset Forhandlingerne, men ingen af os har fundet Stedet. Med Hensyn til den anden Paaftand af det ærede Medlem, at vi skulde ved hans Forslag under Nr. 5 følge Folkethinget, maa jeg fastholde, at saaledes som Loven tidligere har været vedtagen, saavel af Folkethinget som af Landstinget, og har faaet forskellige Ministres Løfte om at blive instillet til kongelig Stadfæstelse, have disse Bestemmelser om Bættelsen af Uvilie og Brede og om Begrænsningen af en Præsts udensogns Virksomhed ikke staaet deri. Det er en Kjendsgjerning, men derimod har der vel en Gang fundet en Afstemning Sted her, hvorved Anordningen af 2den Oktober er kjendt gyldig i et Lovforslag, men den Afstemning fandt kun Sted ved 3die Behandling af det private Forslag om Balgmenighedsloven, ved hvilken Behandling der var mange andre Punkter fremme, som mere tiltrak sig Opmærksomhed end dette Punkt, og jeg tør derfor nok sige, at dette Punkt ingenlunde kom til at staa klart for Thingets daværende Medlemmer. Det er desuden, som sagt, kun den ene Afstemning, der har fundet Sted, og efter det Kjendskab, som jeg tror at turde have til Thingets Stemning den Gang, tør jeg vistnok sige, at dette Punkt ikke vilde være blevet vedtaget, hvis Lovforslaget var kommet tilbage fra Landstinget med en saadan Bestemmelse. Altsaa fra en saadan enkelt Afstemning kan man ikke hente Bevis imod, hvad der er foregaaet ved alle de andre Afstemninger. Det ærede Medlem har forsvaret sine Bestemmelser om Kirkegaardenes Brug. Jeg skal heller ikke her følge ham af Hensyn til Thingets Tid, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at han ikke, saaledes som Paragrafen foreslaas affattet, har optaget Alt, hvad der nu staaar i denne Paragraf, og deri er dog Ting, som man nødig skal undvære. Dernæst maa jeg endnu en Gang fremhæve, at det virkelig ikke gaar an saaledes i en Lov leilighedsvis at indføre Bestemmelser af den Natur, som han her har sat ind, Bestemmelser, som finde deres naturlige Plads, naar vi en Gang komme til at give den Lov, som Grundloven har forudsat, at der skal gives om de fra Folkekirken